

православенъ патриархъ е управлявалъ канонически църковно два и половина милиона православни гърци и албанци въ ю. Италия, на когото италиянската политическа власть принавала църковната власть на западния охридски православенъ патриархъ надъ православното население въ ю. Италия. (Новия данния охридской архиепископии XVI, XVII и XVIII в. в. И. С. Пальмова С. П. Б. 1894 година).

„И Аггелу Філаделфійскія църкве напиши: тако глаголятъ Святій истинный, имъй ключъ Давидовъ: отверзай, и никтоже затворить: затворяяй, и никтоже отверзеть: Въмъ твоя дѣла: се оахъ предъ тобою двери отверсты, и никтоже можетъ затворити ихъ: Яко мало имаши силу, и соблюлъ еси мое слово, и не отверглся еси мене моего“. (Апокал. III гл., 7 и 8, стихъ).

Това пророческо мѣсто се отнася до блаженейшия архиепископъ на иллирийската първо-юстиниановска самостоятелна църква, на когото се отваря таинствената врата отъ Божието провидение и никой не може да я затвори, защото първо-юстиниановския архиепископъ не е силенъ. Презъ тази таинствена отворена врата отъ Божието провидение е влезналъ блаженейшия архиепископъ на първо-юстиниановската църква въ църковния диоцезъ на римската църква, когато римския блаженейши архиепископъ въ 1054 година е отпадналъ отъ вселенското църковно единство, за да управлява православнигѣ християни, които населяватъ църковния диоцезъ на римската църква и които сж останали вѣрни на православието и подиръ отпаданието на римския архиепископъ отъ вселенското църковно единство.

„Се даю отъ сонмища сатанна глаголющіяся быти юдеи, и не суть, но лгутъ: се сотворю ихъ, да приидутъ и поклонятся предъ ногама твоима, и уразумѣютъ, яко азъ возлюбихъ тя“. (Апок., гл. III, ст. 9).

Въ това пророческо мѣсто на апокалипсиса се говори за религиозния турски народъ, когото Божието провидение предава на блаженейшия първо-юстиниановски архиепископъ за да го просвѣти въ евангелското христово учение, като бжде покръстенъ отъ първо-юстиниановския архиепископъ, приемника на св. Апостола Павла, (Рим. XV, 19) който има своето апо-